

ta Egiptusse. Keel Keikide ees, kes ta jures
seisid, et igamees temma jurest piddi
wõljaminne; ja Josep jäi üksi omma
Wendadega Tuppä. Sits haikas ta nut-
ma sure Heäleaga, nenda et teisid wäljasgi
sedda kuulsid; ja ütles neile Ebreä- Kee-
li: Minna ollen teie Wend Josep; kas
mo Issa ellab tõeste weel!

§. 296. Temma Wemmä ei woinud se
peäle Sannagi wastada: nende Hirm
läks nüüd weel surmaks, kui nemmad sed-
da kuulsid, sest nende Patt tull! nüüd keik
nende Mele, mis nemmad temmale ja
omma wanna Issa Kurwastusseks ollid
teinud (§. 243. 244.). Agga Josep kutsus
neid liggi, ja ütles: Ma ollen sesamma
Josep, kedda teie ärramüsite; agga ärgo
sago nüüd teie Meel pahhaks issekeseks,
ja ärge wihhastage teine teise peäle (§.
272.), et mind siis ärramüdi; sest se on
teie

teie Ello. Üllespiddamisse pärrast sündi-
nud, ja Jummal on mind otse teie eli seie
läkkitanud; sest kaks Nastad on Mälg
olnud sin Maal, ja wiis Nastad on weel
ees, et ep olle Kündi egga Keikus. Ja teie
ei olle mind seie läkkitanud, waid Jummal
on mind lastnud teie eli seie sada, et ta
minno läbbi teilegi Wilja Suggu Ma
peäl üllejärtaks, ja teid Elus peaks ja
ärrapeästaks.

§. 297. Ja nüüd, jendke ja miluge minno
Issa jure, ja räkige temmale, et nenda
ütleb temma Poeg Josep: Jummal on
mind keige Egiptusse- Kuningriki ülle ni
hästi kul Wallitsejaks pannud: sepärrast
tõtta minno jure tulla, et sa sin minno
liggi ollid Koseni- Maal (se olli üks Euf
Egiptusse- Maast, mis nenda niimeta-
di); seäl pead sa ellama keige omma Poe-
gadeja Poja- Poegadega, ja so Buddo-
Eojus.